

عنوان مقاله:

معناشناسی واژه رزق در قرآن بر پایه روابط هم نشینی

محل انتشار:

دومین همایش ملی قرآن و علوم زیستی با محوریت غذای سالم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سید عبدالله اصفهانی - استادیار، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده علوم قرآنی آمل

میثم خلیلی - کاشناسی ارشد علوم قرآنی، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده علوم قرآنی آمل

خلاصه مقاله:

بیان مساله: معناشناسی عمیق واژگان قرآنی، نقش اساسی در کشف مراد خداوند و اجتناب از خطاهای تفسیری دارد. مفهوم شناسی واژگان قرآنی بر اساس مکانیسم هم نشینی، روش عالمانه در درک معنای واژه و کشف شبکه معنایی آن، در رابطه با سایر مفاهیم قرآنی برشمرده می شود. مساله مقاله حاضر کنکاش در معانی مختلف واژه رزق با توجه به هم نشینی با سایر واژه های قرآنی است. هدف پژوهش: هدف از پژوهش معناشناسی واژه رزق با 123 مرتبه کاربرد در قرآن در رابطه با هم نشینی با واژه هایی نظیر الله، رب، کریم، حلال و... می باشد. روش و چگونگی انجام پژوهش: این مقاله که از زمره پژوهش های بنیادین می باشد، با روش توصیفی تحلیلی موضوع را مورد بررسی قرار می دهد. یافته ها و نتیجه گیری: دستاورد پژوهش آن است که این واژه با سه قسم هم نشینی: صفتی همچون کریم، طیب، حسن و... فعلی همچون کلا، اشربوا، انزل و... و اسمی همچون الله، رب، حلال و... در بردارنده بار معنایی عمیق در میان مفاهیم قرآنی است.

کلمات کلیدی:

معناشناسی واژگان قرآنی، رزق، روابط همنشینی، همنشین های رزق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/909333>

